

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Indráčka a Mgr. Jarmily Úředníčkové ve věci

žalobce: **A. Ž.**
zastoupeného advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. **Určuje se**, že nedoručení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2018 č. j. MSK 92080/2018 žalobci před 12. 6. 2019 **bylo** nezákonným zásahem.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška, sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8.

Odůvodnění:

I. Vymezení předmětu řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou doručenu soudu dne 8. 5. 2019 se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem, který spatřoval v nedoručení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2018, č. j. MSK 92080/2018, o jehož existenci se dozvěděl z usnesení Ministerstva spravedlnosti ze dne 8. 4. 2019, č. j. 468/2019-160-SPR/3, kterým nebylo vyhověno jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Předmětným rozhodnutím mělo patrně být rozhodnuto o jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 10. 4. 2018, č. j. SMO/180044/18/DSČ/Sad o vině žalobce z přestupku ze dne 12. 4. 2017.

II. Žalobní body

2. Žalobce tvrdí, že v plné moci, kterou udělil zmocněnci pro zastupování v řízení o přestupku, jednoznačně vyloučil doručování písemností. Rozhodnutí žalovaného tak bylo v rozporu se zněním plné moci doručeno zmocněnci žalobce. Takové pochybení zasáhlo do veřejných subjektivních práv žalobce, když na rozhodnutí byla vyznačena doložka právní moci, přestože žalobci nikdy doručeno nebylo a právní moci proto nabýt nemohlo. Přestože rozhodnutím žalovaného bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno, žalobce se to dozvěděl až o 7 měsíců později, přičemž v mezidobí byl žalobce vystaven stresu a nejistotě, navíc vynaložil náklady na právní zastoupení advokátem za účelem sepsání a podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, byl tedy zkrácen na právu na spravedlivý proces a právu na ochranu vlastnictví.
3. Dále žalobce cituje judikaturu Nejvyššího správního soudu související s nezákonnými zásahy způsobenými nedoručením rozhodnutí. Závěrem žaloby žalobce a jeho právní zástupce rozsáhle vyjadřují svůj nesouhlas s vyvěšením jejich osobních údajů na celosvětovou komunikační síť internet Nejvyšším správním soudem.
4. Dne 23. 6. 2019 zaslal zástupce žalobce podání, ve kterém konstatuje, že rozhodnutí žalovaného mu bylo doručeno v červnu roku 2019, navrhuje změnu petitu na určení nezákonného zásahu a vyjadřuje souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že vyloučení doručování z plné moci přehlédl a předmětné rozhodnutí bylo žalobci doručeno až dne 12. 6. 2019. Přesto navrhuje, aby soud žalobu zamítl, neboť se podle něj jedná o zneužití práva, které nepoživá právní ochrany. Podle žalovaného je jediným účelem žaloby přiznání nákladů řízení žalobci.
6. Žalovaný dále poukazuje na skutečnost, že obecný zmocněnec žalobce ve správním řízení, *Česká vzájemná pojišťovna motoristů, družstvo*, je osobou poskytující právní služby zejména v oblasti dopravních přestupků, přičemž tyto služby spočívají téměř výhradně v obstrukčním jednání s cílem dosažení zániku odpovědnosti za přestupek. Klienti této osoby jsou následně před správními soudy zastupováni právním zástupcem žalobce. Vzhledem k tomu, že žalovaný nedoručeným rozhodnutím zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení zastavil, žalobci nevznikla újma, a to ani v případě nemožnosti podat správní žalobu, která by vzhledem k výsledku řízení byla subjektivně nepřipustná. Skutečnost, že zastupující osoba, které rozhodnutí doručeno bylo, by podle žalovaného měla jít k tíži účastníka, který si takového zmocněnce zvolil, přičemž sám žalobce neučinil nic pro to, aby se u žalovaného informoval o postupu v řízení.
7. V závěru svého vyjádření navrhuje žalovaný soudu ke zvážení pro případ vyhovění žalobě možnost nepřiznání náhrady nákladů řízení žalobci v souladu s ustanovením § 60 odst. 7

zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

8. Dne 1. 8. 2019 zaslal žalovaný doplnění vyjádření, ve kterém odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2019, č. j. 9 As 138/2019-35, ze kterého žalovaný dovozuje, že nedoručením předmětného rozhodnutí nemohl zasáhnout do práv žalobce.

IV. Zjištěný skutkový stav

9. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že Magistrát města Ostravy vydal dne 10. 4. 2018 rozhodnutí vedené pod č. j. SMO/180044/18/DSČ/Sad, ve kterém uznal žalobce vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 20. 4. 2018. Proti tomuto rozhodnutí podal dne 24. 4. 2018 za žalobce odvolání její zmocněnec – Česká vzájemná pojišťovna motoristů, družstvo. Na přiložené plné moci ze dne 30. 6. 2017 je uvedeno, že: *„Plná moc je udělena pro veškeré úkony, spojené s tímto správním řízením, tj. k podání odporu, podání vyjádření ke spisu, podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu, zastupování při jednání, nahlášení do spisu a žádosti o jejich kopie, podávání námitek podjatosti úředních osob, podnětů k uplatnění opatření proti nečinnosti, navrhování důkazů v řízení, podávání podnětů k přezkumnému řízení, návrhu na obnovení řízení, vyjma doručování písemností.“* Žalovaný o podaném odvolání rozhodl rozhodnutím ze dne 31. 8. 2018, č. j. MSK 92080/2018, tak, že napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil s odůvodněním, že spáchání přestupku nebylo žalobci prokázáno a mělo být zahájeno správní řízení s provozovatelem vozidla. K omezení plné moci se žalovaný v nedoručeném rozhodnutí nevyjádřil.

V. Právní posouzení

10. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Ustanovení § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vyplývá, že *účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.* Ustanovení § 33 odst. 2 písm. a) téhož zákona pak stanoví, že *zmocnění může být uděleno k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení.*
12. Z ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu pak vyplývá, že *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*
13. Krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2019, č. j. 9 As 390/2017-29, kterým byla zamítnuta kasační stížnost proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě – Pobočka v Olomouci ze dne 6. 10. 2017, č. j. 59 A 17/2016-16. V rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se k výše citovaným ustanovením správního řádu uvádí: *„Ač to z ustanovení citovaného v předchozím odstavci výslovně nevyplývá, z jeho kontextu je zřejmé, že dopadá pouze na případy, kdy je adresát písemnosti zastoupen. To odpovídá i komentáři k citovanému paragrafu, ten totiž uvádí, že „[j]e-li adresát písemnosti v řízení zastoupen, doručuje správní orgán písemnosti pouze zástupci, s výjimkou případů, kdy má zastoupený v řízení něco osobně vykonat.“ (Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 193 – 195. Dostupné z:*

www.beck-online.cz). Ačkoli byl žalobce ve správním řízení zastoupen, podstatné je, že z plné moci ... plyne omezený rozsah zástupčího oprávnění zástupkyně. Žalobce zde výslovně a nepochybně vyloučil doručování písemností, avšak právě doručováním písemností ve správním řízení se toto ustanovení zabývá. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že § 34 odst. 2 správního řádu se v nyní projednávaném případě neuplatní, jelikož toto ustanovení dopadá toliko na situace, kdy je účastník řízení zastoupen i pro účely doručování.“ (dostupné z webu www.nssoud.cz). Tento závěr byl potvrzen i rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2019, č. j. 9 As 184/2019-39.

14. V nyní projednávané věci se jedná o situaci obdobnou jako ve výše uvedených případech projednávaných před Nejvyšším správním soudem, kdy plná moc pro zastupování zmocněncem byla žalobcem udělena zcela přehledně, srozumitelně a jednoznačně. Z citovaných ustanovení správního řádu vyplývá, že žalobce měl právo omezit rozsah plné moci tak, že z ní vyjme doručování písemností zmocněnci. Rovněž z vyjádření žalovaného je patrné, že si je této skutečnosti vědom. K jeho tvrzení o obstrukčním charakteru jednání žalobce a jeho zmocněnce krajský soud konstatuje, že v nyní posuzované věci z obsahu správního spisu takové skutečnosti nevyplývají, žalovaný byl povinen postupovat v řízení při doručování písemností v souladu se zákonem a obsahem udělené plné moci.

VI. Závěr a náklady řízení

15. Krajskému soudu tak nezbylo než konstatovat, že se žalovaný dopustil nezákonného zásahu ve smyslu ustanovení § 87 odst. 2 s. ř. s. spočívajícího v nedoručení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2018 č. j. MSK 92080/2018 žalobci.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		2 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
I) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	§ 7, § 9 odst. 4 písm.	
1) příprava a převzetí věci	d)	
2) sepis žaloby	§ 11 písm. a) a d)	
3) změna petitu	odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	9 300 Kč
II) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. I)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900 Kč
<i>Celkem</i>		<i>12 200 Kč</i>

17. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to podle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského

soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 12. srpna 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu